SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 510/2012-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 12470/2012, Rvp 12471/2012, Rvp 12472/2012, Rvp 12473/2012, Rvp 12474/2012 a sp. zn. Rvp 12475/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Skalica a jeho rozhodnutiami sp. zn. 3 Er/4713/2008 z 10. októbra 2011, sp. zn. 2 Er/4925/2008 z 11. októbra 2011, sp. zn. 2 Er/4862/2008 z 11. októbra 2011, sp. zn. 2 Er/17/2009 z 10. novembra 2011, sp. zn. 2 Er/16/2009 z 10. novembra 2011 a sp. zn. 2 Er/4870/2008 z 28. septembra 2011, a postupom Krajského súdu v Trnave a jeho rozhodnutiami sp. zn. 3 CoE/76/2012 z 28. júna 2012, sp. zn. 6 CoE/9/2012 z 3. mája 2012, sp. zn. 6 CoE/56/2012 z 21. júna 2012, sp. zn. 3 CoE/59/2012 z 29. mája 2012, sp. zn. 6 CoE/42/2012 z 21. júna 2012 a sp. zn. 21 CoE/86/2012 z 29. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12470/2012, Rvp 12471/2012, Rvp 12472/2012, Rvp 12473/2012, Rvp 12474/2012 a sp. zn. Rvp 12475/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 510/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. septembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 12470/2012, Rvp 12471/2012, Rvp 12472/2012, Rvp 12473/2012, Rvp 12474/2012 a sp. zn. Rvp 12475/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) a jeho rozhodnutiami sp. zn. 3 Er/4713/2008 z 10. októbra 2011, sp. zn. 2 Er/4925/2008 z 11. októbra 2011, sp. zn. 2 Er/4862/2008 z 11. októbra 2011, sp. zn. 2 Er/17/2009 z 10. novembra 2011, sp. zn. 2 Er/16/2009 z 10. novembra 2011 a sp. zn. 2 Er/4870/2008 z 28. septembra 2011 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a jeho rozhodnutiami sp. zn. 3 CoE/76/2012 z 28. júna 2012, sp. zn. 6 CoE/9/2012 z 3. mája 2012, sp. zn. 6 CoE/56/2012 z 21. júna 2012, sp. zn. 3 CoE/59/2012 z 29. mája 2012, sp. zn. 6 CoE/42/2012 z 21. júna 2012 a sp. zn. 21 CoE/86/2012 z 29. júna 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere poskytla dlžníkom úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Keďže dlžníci nesplnili svoje záväzky riadne a včas, tak ako sa zaviazali, sťažovateľka v súlade s dohodami uzatvorenými medzi ňou a dlžníkmi prostredníctvom rozhodcovských rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného S., a. s., B., ako exekučných titulov podala súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcií. Na základe poverení udelených okresným súdom začal súdny exekútor nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúcie. V priebehu exekučných konaní okresný súd napadnutými uzneseniami vyhlásil exekúcie za neprípustné a zastavil ich. Na základe odvolaní sťažovateľky krajský súd napadnutými rozhodnutiami vydané prvostupňové rozhodnutia ako vecne správne potvrdil.

Sťažovateľka v predostretej obšírnej argumentácii atakovala právne závery v rozhodovacej činnosti okresného súdu aj krajského súdu, ktorým vytkla ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytla ústavnému súdu na zváženie vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na jej právnu vec.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, zruší napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu a veci im vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľke finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12470/2012, Rvp 12471/2012, Rvp 12472/2012, Rvp 12473/2012, Rvp 12474/2012 a sp. zn. Rvp 12475/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode l výroku tohto uznesenia.

2. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností zistil, že sťažovateľka aj napriek skutočnosti, že jej musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, aj naďalej podáva sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne takmer identické s tými, ktoré už ústavný súd riešil, preto je zrejmé, že sťažovateľka nesúhlasí s ustáleným názorom ústavného súdu, a teda ani s jeho rozhodnutiami o predchádzajúcich typovo zhodných sťažnostiach sťažovateľky. Vyvstáva preto otázka, aký význam a efektivitu má uvedený postup pre sťažovateľku. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že ani podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je bezpodmienečne nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v skutkovo a právne zhodných prípadoch ako neefektívny.

Keďže vzhľadom na skutkové a právne okolnosti ide o sťažnosti v podstate identické s tými, ktoré už ústavný súd riešil, ústavný súd odkazujúc v podrobnostiach na nálezy sp. zn. I. ÚS 382/2012, II. ÚS 379/2011, III. ÚS 90/2011, III. ÚS 242/2011, III. ÚS 488/2012 a sp. zn. IV. ÚS 446/2011 opätovne dospel k záveru, že predložené sťažnosti je potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci na ich prerokovanie a zjavnej neopodstatnenosti (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Ústavný súd s poukazom na uvedené skutočnosti, prihliadajúc na zásady procesnej hospodárnosti konania, sťažovateľku upozorňuje, že pokiaľ aj naďalej bude ústavnému súdu podávať takéto typovo zhodné sťažnosti, ktorých nedostatky sú jej známe z jeho rozhodovacej činnosti týkajúcej sa jej obdobných sťažností, môže ústavný súd využiť

možnosť vyplývajúcu z § 25 ods. 2 poslednej vety zákona o ústavnom súde a odmietnutie sťažností neodôvodniť.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2012